

Familia creștină

Singura instituție apărută pe planeta Pământ înainte de căderea omului în păcat a fost familia. Toate celelalte la care ne-am putea gândi și de care ne folosim mai mult sau mai puțin în existența noastră terestră au apărut după aceea. Familia nu este o invenție umană. Dacă ar fi așa, orice tip de căsătorie ar fi binevenită și ar avea valoare egală cu celelalte. Poligamia, căsătoria între persoane de același sex, monogamia succesivă, ar fi variante funcționale fără a găsi vreo obiecție la careva dintre ele. Dacă instituția căsătoriei ar fi de natură umană, atunci omul ar avea dreptul să aleagă tipul relației de căsătorie pe care să o dezvolte cu o altă persoană.

Căsătoria

Căsătoria este de origine divină, fiind instituită de Dumnezeu, care a zis: „...nu este bine ca omul să fie singur, am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2:18).

Concluzia pe care o putem trage din acest pasaj biblic este că Dumnezeu nu se mulțumește să constate o stare de fapt (nu este bine ca omul să fie singur) ci se implică în rezolvarea ei. Adică face prima căsătorie în universul creat de El (am să-i fac un ajutor potrivit pentru el). De aici decurge dreptul lui Dumnezeu de a fixa principiile care trebuie să guverneze viața de familie.

1. PRINCIPIUL IDEALULUI

Când folosesc termenul „ideal” mă refer la două aspecte ale lui:

Un obiectiv de atins în viață

Ceea ce se constată în perioada contemporană este că tot mai puțini oameni își propun ca obiectiv în viață căsătoria. Sunt multe alte obiective care le captează atenția și le consumă energia ca banii, cariera, poziția socială etc., iar căsătoria rămâne ca ceva lipsit de importanță. Când observăm un asemenea mod de abordare a vieții, nu se poate să nu ne întrebăm cum rămâne atunci cu constatarea pe care a făcut-o Dumnezeu la început „nu este bine ca omul să fie singur”? Cum poate să trăiască fără acest bine pe care Dumnezeu a vrut să-l aducă în viața omului prin căsătorie? Eu cred că, creștinul trebuie să-și propună căsătoria ca obiectiv important în viață pentru a fi în acord cu voia lui Dumnezeu revelată în Scriptură.

Un cadru care să aducă împlinire personală

Dacă Dumnezeu a spus că nu este bine ca omul să fie singur, înseamnă că prin căsătorie, acest „nu este bine” trebuie să dispară și să fie înlocuit cu „este bine”. Pentru asta în familie trebuie creat cadrul pe care Dumnezeu îl prezintă în Biblie. Și ce prezintă Dumnezeu în Biblie este idealul. Acest ideal trebuie căutat de către fiecare familie creștină și el constă în iubire, susținere reciprocă, supunere, apreciere, comunicare etc. (Efeseni 5:22-25).

2. PRINCIPIUL LIBERTĂȚII

În momentul în care Adam s-a căsătorit, avea o singură opțiune: ființa pe care Dumnezeu a adus-o înaintea lui. Astăzi este cu totul altfel. Există o mulțime de variante și combinații care pot avea loc pentru că planeta este populată cu miliarde de oameni. Cu cine să te căsătorești?

Pastorul AUREL MOLDOVAN, președintele Comunității Regionale Penticostale Cluj, prezentând referatul despre familie

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

Geneza 2.24

Biblia spune că omul este liber să se căsătorească cu cine vrea. Dacă m-aș opri aici am avea de-a face cu o libertate absolută. Numai că libertății acesteia, Cuvântul lui Dumnezeu îi pune anumite limite.

Limite puse de compatibilitatea spirituală

„... să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul” (1 Cor.7:39).

„Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunecul?” (2 Cor. 6:14).

A te căsători în Domnul sau a nu te înjuga la un jug nepotrivit cu un necredincios înseamnă a avea lângă tine în căsătorie o ființă care are aceleași

valori spirituale ca și tine. Chiar dacă exprimarea aceasta apare în Noul Testament, ideea preocupării pentru o căsătorie „în Domnul” este întâlnită și în Vechiul Testament. Când Avraam l-a trimis pe slujitorul lui să-i ia nevastă fiului său Isaac, i-a interzis s-o ia dintre fetele din Canaan, și i-a poruncit s-o aducă de la rudeniile din Mesopotamia. Pentru că acolo, în cetatea lui Nahor erau oameni care se închinau aceluiași Dumnezeu. Dumnezeu lui Avraam era și Dumnezeu lui Nahor (Gen.31:53).

Limite puse de călăuzirea divină

Dacă pentru alte lucruri care ni se par simple și ușor de rezolvat suntem învățați de Scriptură să ne rugăm lui Dumnezeu de ce n-am face-o pentru un pas atât de important în viață. Bunăoară ne rugăm pentru pâinea cea de toate zilele înțelegând prin aceasta că avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. De ce atunci nu ne-am ruga pentru căsătorie care nu este pentru o zi ci pentru toată viața? Așa a fost cazul slujitorului lui Avraam care a fost trimis să-i caute o soție lui Isaac. Recunoscând importanța misiunii pe care a primit-o din partea stăpânului său, dar și dificultatea alegerii s-a rugat lui Dumnezeu. Ca răspuns la rugăciunea lui a primit o călăuzire care l-a îndreptat spre o anumită fată, spre Rebeca. Din momentul acela libertatea lui de a alege a fost limitată de călăuzirea primită de la Dumnezeu.

Limite puse de binecuvântare

Trebuie să te căsătorești cu cineva cu care să poți primi binecuvântarea. Nu este greu de observat în Sfânta Scriptură că primul lucru pe care Dumnezeu l-a făcut după ce i-a creat pe Adam și pe Eva a fost să-i binecuvânteze. „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat...” (Gen.1:27-28).

Binecuvântarea înseamnă o dorință de bine pentru viitor dar și o cuvântare de bine pentru prezent. Adică un acord cu privire la căsătoria respectivă. În vremurile vechi, copiii primeau binecuvântarea părinților în căsătorie. „*Laban și Betuel, drept răspuns, au zis: de la Domnul vine lucrul acesta; noi nu-ți mai putem spune nici rău nici bine*” (Gen.24:50). Aceasta înseamnă că cei din familie erau de acord cu această căsătorie. Și pentru că erau de acord cu această căsătorie au rostit și o binecuvântare pentru viitor: „*au binecuvântat pe Rebeca și i-au zis: o, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii și să-mânța ta să stăpânească cetățile vrăjmașilor săi*” (Gen.24:60).

Atunci când căsătoria nu poate primi binecuvântarea lui Dumnezeu și a familiei, însemnând acord și dorințe de bine pentru viitor, ar trebui să se înțeleagă că este o limitare biblică a libertății în căsătorie.

3. PRINCIPIUL SPIRITUALITĂȚII

Căsătoria are și o componentă spirituală, care reflectă și afectează relația fiecărui partener cu Dumnezeu. „...*sfintele femei care nădăjduiau în Dumnezeu și erau supuse bărbaților lor; ca Sara, care asculta pe Avraam și-l numea domnul ei*” (1 Petru 3:5).

„*Bărbaților, purtați-vă și voi la rândul vostru cu înțelepciune cu nevestele voastre dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca*

unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre” (1 Petru 3:7).

Când apostolul Petru vorbește despre sfintele femei care erau supuse bărbaților lor, pune supunerea în legătură directă cu nădejdea lor în Dumnezeu. Aceasta le ajută să fie supuse bărbaților lor.

Înseamnă că această supunere reflectă fără putință de tăgadă faptul ca avem de-a face cu niște soții care aveau o relație bună cu Dumnezeu.

Apostolul Petru îi avertizează pe bărbați să fie atenți cum se poartă cu soțiile lor pentru că asta le afectează viața de rugăciune. Dacă nu se poartă cu înțelepciune cu nevestele lor care sunt vase mai slabe, rugăciunile lor către Dumnezeu sunt împiedicate.

4. PRINCIPIUL BUNULUI ÎNCEPUT

Dumnezeu a intenționat prin căsătorie să aducă un plus de bine în viața omului pe care l-a creat la început perfect. Interesul lui Dumnezeu pentru binele din căsătorie nu a scăzut vreodată în istorie, chiar dacă între timp a avut loc căderea în păcat. Dumnezeu vrea ca ființele căsătorite să trăiască o viață fericită. „*Gustă viața cu nevasta pe care o iubești, în tot timpul vieții tale deșarte pe care ți-a dat-o Dumnezeu sub soare, în această vreme trecătoare; căci aceasta îți este partea de viață, în mijlocul trudei cu care te ostenești sub soare*” (Eccl.9:9).

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

Păcatul unuia dintre parteneri sau al amândurora blochează bucuria în căsătorie și aduce nefericirea.

Pentru că Dumnezeu este interesat de binele în căsătorie, Lui nu-I este indiferent cum începe o căsătorie. De aceea există pasaje în Biblie care arată că există posibilitatea ca o căsătorie să se desfășoare dacă se descoperă că ea nu a început în sfințenie, adică se descoperă că femeia care s-a căsătorit nu era fecioară: „...dacă fata nu era fecioară, să scoată pe față la ușa casei tatălui ei; să fie ucisă cu pietre de oamenii din cetate și să moară pentru că a săvârșit o mișelie în Israel, curvind în casa tatălui ei. Să cureți astfel răul din mijlocul tău” (Deut.22:20-21).

Pentru a arăta cât de grav este dacă o căsătorie nu începe în sfințenie, Dumnezeu a poruncit o pedeapsă pe măsură pentru cei care nu acordă suficientă importanță acestui aspect. Dar când vorbim despre un început bun, nu ne referim doar la un început în sfințenie, ci și la perioada imediat următoare căsătoriei care trebuie fructificată pentru consolidarea relației dintre cei doi. Felul în care se folosește această perioadă, va marca pozitiv sau negativ căsătoria în continuare. „Când un om va fi însurat de curând să nu se

ducă la oaste și să nu se pună nicio sarcină peste el; să fie scutit din pricina familiei timp de un an și să veselească astfel pe nevasta pe care și-a luat-o” (Deut. 24:5).

5. PRINCIPIUL MORALITĂȚII

Dumnezeu evaluează moralitatea omului. Lipirea într-un singur trup nu se poate face cu oricine. Dumnezeu spune că această lipire trebuie să aibă loc numai în cadrul căsătoriei. Orice altă „lipire” care depășește granițele căsătoriei este numită curvie sau preacurvie. „Nu știți că cine se lipește de o curvă este un singur trup cu ea? Căci este zis: «cei doi vor fi un singur trup»” (1 Cor. 6:16).

6. PRINCIPIUL RESPONSABILITĂȚII

Fiecare dintre cei doi parteneri din relația de căsătorie are responsabilități atât față de celălalt partener cât și față de Dumnezeu, cum ar fi:

Împlinirea nevoilor celuilalt

De aceea Dumnezeu a zis că are să-i facă omului un ajutor potrivit, o ființă care să-i fie alături și să se implice în viața lui cu tot

ce înseamnă ea. Aceste nevoi pot fi emoționale, spirituale, fizice.

Protecție

„Să nu vă lipsiți unul pe altul de datorie de soți decât doar prin bună învoire, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea; apoi să vă împreunați iarăși, ca să nu vă ispitească Satana din pricina nestăpânirii voastre” (I Cor.7:5). Împlinirea datoriei de soț este o măsură de protecție pentru celălalt pentru a nu cădea în ispita diavolului. Atunci când unul dintre parteneri ezită să-și îndeplinească această datorie sau lipsește o perioadă prea mare de timp de acasă, îl expune pe celălalt riscului să păcătuiască.

Într-o asemenea situație era femeia despre care vorbește Solomon în Proverbele sale, că a ieșit în cetate să caute pe cineva: „Vino să ne îmbătăm de dragoste până dimineață. Căci bărbatul meu nu este acasă, a plecat într-o călătorie lungă, a luat cu el sacul cu bani și nu se va întoarce decât la luna nouă.” (Prov.7:18-20)

De aceea, familiile creștine care, într-un context economic dificil, ca cel actual, decid ca unul dintre ei să plece la muncă departe de casă pentru o perioadă lungă de timp, elimină protecția pusă de Dumnezeu în familie, și se expun pericolului de a fi ispitiți de satana din pricina nestăpânirii lor.

Popularea planetei

Aceasta a fost parte din binecuvântarea de la început: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l...” (Gen.1:26). Planeta trebuie populată cu oameni după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. În asta constă marea responsabilitate a omului, și nu, pur și simplu, în a naște copii.

7. PRINCIPIUL LEGĂMÂNTULUI

Biblia ne învață că instituția căsătoriei are la baza ei legământul

sau altfel spus, inima căsătoriei creștine este legământul: „...Domnul a fost martor între tine și nevasta din tinerețea ta ... cu care ai încheiat legământ” (Maleahi 2:14). Foarte mulți văd legământul căsătoriei ca un simplu contract între două persoane care are anumite clauze și care poate fi desfăcut dacă acestea nu sunt îndeplinite.

Paul E. Palmer încearcă să clarifice lucrurile făcând o diferențiere categorică între cele două. El spunea că un contract angajează serviciile oamenilor, iar un legământ angajează persoane. Contractul are o perioadă limitată de timp, iar legămintele sunt veșnice. Contractul poate fi desființat cu o anumită pierdere materială, legămintele nu pot fi desființate. Contractul are ca și garant omul, pe când legământul are ca și garant pe Dumnezeu.

Când căsătoria este privită din această perspectivă, ne dăm seama ce definitivă este unirea în căsătorie. Legământul în virtutea căruia două ființe se lipsesc una de cealaltă nu lasă libertatea plecării, părăsirii, dezlipirii. Bărbatul și femeia se căsătoresc în urma propriilor lor alegeri, dar odată ce au făcut-o, Dumnezeu i-a

unit pe cei doi în cadrul legământului, într-o entitate permanentă.

Ceea ce ar mai fi de adăugat aici este faptul că Dumnezeu ia foarte în serios legămintele odată încheiate și la care El este parte, sancționând foarte sever orice încercare de încălcare a lor.

„Când un om va face o juruință Domnului sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduială, să nu-și calce cuvântul ci să facă potrivit cu tot ce i-a ieșit pe gură” (Num. 30:2).

„Dacă faci o juruință Domnului Dumnezeului tău, să nu pregeți s-o împlinești; căci Domnul Dumnezeuul tău îți va cere socoteală și te vei face vinovat de un păcat” (Deut.23:21).

8. PRINCIPIUL PERMANENȚEI

Din perspectiva lui Dumnezeu, căsătoria este o unire între un bărbat și o femeie în cadrul unui legământ pentru toată viața. „Căci femeia măritată este legată prin lege de bărbatul ei, câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare băr-

batul, este dezlegată de legea bărbatului ei”. (Romani 7:2). „O femeie măritată este legată de lege câtă vreme îi trăiește bărbatul; dar dacă-i moare bărbatul, este slobodă să se mărite cu cine vrea; numai în Domnul” (1 Cor.7:39).

Durata de viață a unei căsătorii, trebuie să fie cât durata de viață a unuia dintre parteneri. Când unul dintre ei a murit, s-a desființat de drept și căsătoria respectivă. Principiul acesta este foarte important pentru că el determină partenerii de căsătorie să rămână alături unul de celălalt și să caute soluții la problemele complexe și diverse care le vor provoca relația. Biblia este deschisă și onestă, recunoscând faptul că cei care se căsătoresc vor avea necazuri pământești. Singura posibilitate pe care apostolul Pavel o dă pentru cineva care vrea să le evite, este să nu se căsătorească. Dar dacă se căsătorește și dă peste aceste necazuri inevitabile, trebuie să rămână acolo și să le depășească, susținându-se reciproc și cerând ajutorul lui Dumnezeu.

(va urma)

Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă. (Matei 19.6)

Abonamente și calendare pentru anul 2010

ABONAMENTELE LA CUVÂNTUL ADEVĂRULUI PENTRU 2010

1 abon.	36 RON	24 EURO	36 USD
2-9 abon.	30 RON	22 EURO	34 USD
10-99 abon.	26 RON	20 EURO	32 USD
Peste 100 abon.	24 RON	18 EURO	30 USD

Se acordă un abonament în plus (gratuit) pentru o comandă de la 10 abon. în sus, pentru cel ce se ocupă cu distribuirea revistelor. Termen: **15 decembrie 2009**

CALENDARE 2010

- de perete, policromie	4 RON	1,5 EURO	2 USD
- tip care poștală	2 RON	1 EURO	1 USD

Calendarul Cultului Creștin Penticostal pe anul 2010 cuprinde, pe lângă textele pentru lecțiunile biblice duminicale, porțiunile din Sfânta Scriptură care trebuie parcurse în fiecare zi pentru ca până la sfârșitul anului să se poată citi toată Biblia la rând.

REGULAMENT ELECTORAL (Revizuit 2009!):	5 RON	2 EURO	3 USD
STATUTUL CULTULUI + LEGEA CULTELOR:	8 RON	4 EURO	5 USD

Plata se face în conturile de mai jos, cu mențiunea: **pentru Cultul Penticostal, Cuvântul Adevărului.**

RO29 RNCB 0077 0292 0706 0001 (LED);

RO02 RNCB 0077 0292 0706 0002 (USD)

RO72 RNCB 0077 0292 0706 0003 (EURO)

Cod fiscal (CUD): 4431227;

Cod SWIFT: RNCBROBU

Redacția